



□□□□□ ஜூன் மாதம் 20ம் ததீயன று, பரெம் பலர் மாவட்டம் ஜயெங்கொண்டம் அருகே உள்ள தத்தனார் வளவெட்டிக்குப்பம் தறெகுத் தரெுவசை சரேந்த பன்னீர் சலெவம் எனும் காய்கறி வியாபாரி விஷம் குடித்து தற்கொலசெய்து கொண்டார். பன்னீர் சலெவத்தின் கதை, பத்மாவின் கதை போல புலனாய்வுத் தொடருக்கான சுவாரஸ்யங்கள் நிறைந்த "சமீகப் பிரச்சினையைல்ல."

மாறாக, பொறியியல் கல்லூரியில் படிக்கும் தனது மகனுக்கு கல்விக் கட்டணம் கட்ட முடியாத ஒரு ஏழையின் "வழக்கமான தனிப்பட்ட பிரச்சினை." எனவே, தன் மகனை "அவையிடத்து முந்தியிருப்பச் செய்ய" முடியவில்லையே எனக் குமறைந்த அந்த ஏழதைத் தகப்பனின் கதையை பத்திரிக்கைகள் அன்றோடு முடித்துக் கொண்டன.

அந்தச் சுவாரசியமற்ற கதை இதுதான். தரெகுத் தரெுவாய் காய்கறி விற்ற பன்னீர் சலெவமும், கபலி வலையை செய்யும் சிவ் கமலமும் தமது பிள்ளைகளை நன்கு படிக்க வகைக் ஆசைப்பட்டனர். வறுமகைக் குமீறிப் படித்த மத்த மகன் சூரஷேப் பிளஸ்டீவில்

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

நல்ல மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் துறையினைப் பொறுத்தபடி படிக்க ஆசைப்பட்டான். பலர் கையில், காலில் விழுந்து பணம் திரட்டி இரண்டாண்டுகள் படிக்க வந்தார் தந்தை பன்னீர்சலேவம்.

மஹாநாண்டிப் பிப்பிற்றுக்குக் கட்டணம் கட்ட நேரம் வந்தது. "எவ்வித நிபந்தனையும் இல்லாமல், வங்கிகள் கல்விக் கடன் வழங்க வேண்டும்" என்ற சட்டநாட்டு சித்தம்பரத்தின் சத்தியப் பிரகடனத்தை பத்திரிகைகளில் படித்துவிட்டு அதை நம்பி வங்கிகளுக்கு நடையாய் நடந்தார். சினை இடங்களிலெல்லாம் அவமதிப்பையும், நிராகரிப்பையும் சந்தித்தார். ஒரு கையாலாகாத தகப்பனாக தன் மகனுக்கு முன் நிற்க விரும்பாமல் தற்கொலை செய்து கொண்டார். இப்பொழுது வங்கிகள் அவரது மகனுக்கு கல்விக் கடன் தர முன் வந்திருக்கின்றன.

இது வறும்மனதே ஒரு தனிநபரின் சோகக் கதையல்ல. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கரேளாவில் கல்விக் கடன் கிடகை காததால், ஏழாவது மாடியிலிருந்து விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட பொறுத்தபடி கல்லூரி மாணவி ரஜினி அவின் துயரக் கதையும் வாசகர்களுக்கு நினைவிரூக்கலாம்.

சுருதி சக்கராபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத் துவக்கப்பள்ளியில் துப்புரவுப் பணி செய்யும் பழனியம்மாளுக்கு மகனைப் பொறுத்தபடி படிக்க வகை ஆசை. ஆனால் அவரது மாதச் சம்பளம் ரூ.400. அவரது கணவர் மின் நிலையத்தில் துப்புரவுப் பணியாளர். அவரது சம்பளம் ரூ.850. பத்மாவதி பொறுத்தபடி கல்லூரியில் பையனுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டது. ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.36,250. அரும்பாடும் பட்டும் 16,250 புரட்டிவிட்டார்கள். மீதிப் பணத்துக்கு வங்கியில் கல்விக் கடன் கேட்டால் "சொத்து இருக்கிறதா" என்று கேட்கிறார்கள். "கல்விக் கொடையாளர்கள் உதவங்கள்" என்று கோரிக்கை விடும் கிறது தினமணி (செப்டெம்பர் 4).

ஓவ்வொரு கல்வியாண்டு துவங்கும் போதும் இத்தகைய சோகக் கதைகள் வந்தவண்ணமிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு இப்பிரச்சினை இரண்டு அரசியல் பரிமாணங்களை எடுத்தது. அனுமதிக்கப்பட்ட அளவடை அதிகமாக நன்கொடகை கொள்ளையடிக் கும் சூயநிதிக் கல்லூரிகள் மீது தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார் ராமதாஸ். புகார் கொடுத்தால்தானே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று போலீசுக்காரனைப் போல தந்திரமாகப் பேசிச் சமாளித்துப் பார்த்தார் கல்வி அமைச்சர். சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு கல்விக் கொள்ளை தலைவிரித்து ஆடவமே மொட்டைக் கடிதாசி போட்டாலும் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றார். பிறகு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவுக்குமேல் கட்டணம் வாங்கும் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு எதிராக அதிரடி சோதனை நாடகங்கள் நடந்தன. பிரச்சினை அத்தோடு முடிந்து விட்டதா என்ன?

0000000 00000000 : 000000000000000 0000 ?

தகவல் தொழில் நுட்ப வலை வாய்ப்பை வாங்க உதவும் பொறியியல் கல்வியில், ஓவ்வொரு ஆண்டும் 7 இலட்சம் மாணவர்கள் சேருகின்றனர். இதில் தமிழகத்தில் மட்டும் விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க சில அரசுக் கல்லூரிகளோடு சேர்த்து, 262 பொறியியல் கல்லூரிகள் இயங்குகின்றன. இவ்வாண்டு பொறியியல் கலந்தாய்வின் மீலம், அரசு நிரப்பவள்ள இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 62,337. இவற்றில், சூயநிதிக் கல்லூரிகளில், ஒரு மாணவனுக்கான கல்விக் கட்டணம் ரூ.30,000/ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, 37,838 இடங்கள் கல்லூரிகளின் நிர்வாக ஒதுக்கீட்டின் கீழ் வருகின்றன. இவற்றுக்கான கட்டணம் சாராயக் கடனை ஏலத்தலை போல பல லட்சங்களில் கல்வி வள்ளல்களால் தான்தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கும் பிரச்சினை இருக்கட்டும். நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள கட்டணமே நியாயமானதுதானா? நான்கு வருடத்திற்கு கல்விக் கட்டணமாக ரூ.1,20,000 அடங்கலாக இதர செலவுகள் சேர்த்து ஏறத்தாழ 2 லட்சம் ரூபாய் முதல் டாகப் போடுவதற்கு இந்த நாட்டின் எத்தனை மாநகராட்சிப்பள்ளி மாணவர்களால் முடியும்? மருத்துவக் கல்லூரியிலோ இதனை விடவும் லட்சங்களின் எண்ணிக்கை கட்டுகிறது.

Written by
Saturday, 27 October 2007 07:44 -

மக்களின் வறறுப்பைச் சமாளிக்க, சொத்து ஜாமீன் கடைக்காமல் கடன் கொடுக்க வணேட்டும் என்று அரசு வங்கிகளுக்கு உத்தரவு போட்டார் சிதம்பரம்.

அப்படி கடன் வாங்கும் மாணவர்கள் படித்து முடித்தவாடன் வலேலை கிடகைக் காவிட்டால் அவர்களால் கடனை அடகைக் முடிவதில்லை. பட்டம் பெற்றவாடன் மாணவர்களுக்கு சிதம்பரம் வலேலை வாங்கித் தருவாரா அல்லது வாராக் கடனை அவர் அடபாரா? அரசு வங்கிகளுக்கு உத்தரவு போட்டும் சிதம்பரம் தனியார் வங்கிகளுக்கு உத்தரவு போடாத மரம்மம் என்ன என்று களேவி எழுப்புகிறார்கள் அரசு வங்கி ஊழியர்கள்.

□□□□□□□ □□□□□□□□!

""அம்பானிக் கும் டாடாவுக் கும் வாராக் கடனை வாரிக் கொடுக் கிறாயே, ஏழகைக்குக் கொடுத்தால் என்ன கடு? அரசு வங்கிப் பணம் என்ன உன் அப்பன் வீட்டு சொத்தா?" — என்பது ஏழைப் பெற்றோர்கள் அரசு வங்கி அதிகாரிகளுக்கு எதிராக எழுப்பும் களேவி. தங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன் என்பது உண்மையில் தங்களுக்கு வழங்கப்படுவது அல்ல, அது சயநிதிக் கல்லரி முதலாளிகளுக்கு தங்கள் வழியாகப் போய் ச்சேரும் மக்கள் பணம் என்பதை ஏழைப் பெற்றோர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஏழை மாணவர்களின் கண்ணீ ரதைத் துடபபுற கா அல்ல, சீட்டு நிரம்பாமல் கஷ்டப்படும் சயநிதிக் கொள்ளையர்களின் கண்ணீ ரதைத் துடகைகத்தான வங்கிப் பணத்தலை வாரிவிடச் சொல்கிறார் சிதம்பரம் என்கிற உண்மையையும் அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வதில்லை.

பன்னீர் சலவத்தின் தற்கொலை, ராமதாசின் கிடுக்கிப்பிடி, பொன்முடியின் அதிரடி, சிதம்பரத்தின் எச்சரிககை, நீ திமன்றங்களின் உத்தரவு, கல்வி வள்ளல்கள்

Written by
Saturday, 27 October 2007 07:44 -

எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடி.. என இவையனைத்தும் யாருக்கும் ஏனென்றே புலப்படாத அதிபயங்கரமான சக்திகள் கல்வித்துறையை ஆட்டிப் படைப்பது போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

90களாகுப்புறகான உயர்கல்விக் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று கல்விக் கடன். உயர்கல்வி வழங்கும் பொறுப்பை அரசு கைவிட்டு, அதை மதுலாளிகளிடம் ஒப்படைப்பது என்ற இந்தச் "சீர்திருத்தத்தின்" விளைவுதான் கல்விக் கடன். பம்பர் லாட்டரி தொழிலதிபர்களைப் போல சூயநிதிக் கல்லூரி மதுலாளிகள் இப்பிக் கல்விச் சவேயையில் தங்களை "அர்ப்பணித்துக்" கொள்ள வணைட்டுமென யார் அழைக்கார்?

தனியார் சூயநிதிக் கல்லூரிகளில் சீட் நிரப்பிக் கொடுக்கும் சிரமத்திற்குள்ளாகி, பொன் முடி போன்ற அமைச்சர்கள் வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமப்பதை விட, உயர்கல்வி முழுவதையும் அரசே ஏற்று நடத்தலாமே! இந்தக் களே வியமை மட்டும் யாரும் எழுப்புவதில்லை. கவனமாகத் தவிரக் கப்படும் இந்தக் களே விக் குள்தான் அரசின் உடன்து விட்ட உயர்கல்வி அமைப்பும், அதனை வழிநடத்தும் சப்த திரதாரிகளும் மறன்து கொண்பிருக்கிறார்கள்.

0000000000:000 0000000000000 0000000

இந்திய உயர்கல்வித்துறை நேரூவின் அரவைகே காட்டு சோசலிசக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் முறையில் துவக்கப்பட்டது. "லசைன்ஸ் ராஜ்" என இன்று மதுலாளித்துவவாதிகளால் இகழப்பட்டும் அன்றைய காலகட்டத்தில் தான் இன்று உயர்கல்வியில் பெயரளவு அதிகாரத்தோடு இயங்கும் பல கலகைக் கழக மானியக் குழு (யு.ஜி.சி), அகில இந்திய தொழில் நுட்பக்

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

கல்விக் கவுன்சில் (ஏ.ஐ.சி.பி.) ப்ோன்ற அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1950-51களில் 49.4 சதவிகிதமும், 1986-87களில் 75.9 சதவிகிதமுமாக, உயர் கல்விக் கான நிதி வரவு பரமும் பான மயாக அரசைச் சார்ந்தே ப்றெப்பட்டது.

இக் காலகட்டத்தில் தான், மாணவர்களிடமிருந்து கல்விக் கட்டணமாக ப்றெப்பட்ட நிதி வரவு 36.8 சதவிகிதத்திலிருந்து, 12.6 சதவிகிதமாகக் குறைந்தது. மலும், இந்தியாவின் அறிவுக் கோவில்கள் எனக் கொண்டாடப்படும், ஐ.ஐ.பி மதுலான உயர் கல்வி நிறுவனங்களும் இக் காலகட்டத்தில் தான் உருவாக்கப் ப்றெறன. எனினும், ப்ொதுவில் கல்விக் கான ம்ொத்த நிதி ஓதுக்கீட்டில், உயர் கல்விக் கு புத்து சதவிகிதம் மட்டுமே இதுவரை ஓதுக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறது.

ஸ்டான்லி வ்ாலப்ோர்ட் எனும் ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவதைப் போல, "நவீன இந்திய அதிகாரம் மற்றும் வாய்ப்பு வசதிகளின் சிகரங்களதைத் த்ொடுவதற்கான வகேமான வழியாக, உயர் கல்வித் துறையை நுத்தர வர்க்கம் உணரத் துவங்கியது." அதிகரித்து வரும் உயர் கல்வித் துவேயை ஈடுகட்ட, புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்கவும், சீட்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவுமான துவே உருவாகியது.

இச்சமூழலில் தான் 90களின் துவக்கத்தில் ப்ொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன. 1994, 1995ல் வ்ளெயிடப்பட்ட உயர் கல்வி குறித்த அறிக்கைகளில், "கல்விக் கான ஓதுக்கீட்டு அதிகரித்து வருவதால், அடிப்படம் மற்றும் ப்ளளிக் கல்வியில் மூழுமயான, த்ரமான, நியாயமான வாய்ப்புகளை வழங்குவதில் ப்ொதுமான நிலையை அடையாத நாடுகளில், ப்ொது வளங்களில், உயர் கல்விக் கு அதிகப்பட்ச ஓதுக்கீட்டு கட்டாது" என சாணக்கியத்தனமான நீதியை உலக வங்கி முன்வதைத்தது. உயர் கல்வியை ப்ளளிக் கல்வியின் எதிரியாகக் காட்டுவதன் வாயிலாக, அதிலிருந்து அரசு விலகுவதற்கு வழிச் சொல்லிக் கொடுத்தது. உலக வங்கியின் இந்தப் ப்ொன் ம்ொழி உயர் கல்விக் கான புதிய மனுநீதியாக இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

000000000 000000 ?

1997இல் இந்திய அரசின் பொருளாதார அமைச்சகம் வளையிட "இந்தியாவில் அரசு மானியங்கள்" என்ற அறிக்கை உயர்கல்வியின் எதிர்காலத்தகைக்கோட்டிக்கு காட்டியது. உயர்கல்வி சமூக நன்மை தராத சேவை என பதாலும், அதற்கான மானியங்களின் சமூகப் பலனை விடவும், தனிநபர் பலன்களே அதிகமிருப்பதாலும் உயர்கல்விக்கு மானியங்கள் அளிக்கப்படக்கூடாது என வாதிட்டது. ஏதோ அடிப்படகை கல்விக்கும், பள்ளிக் கல்விக்கும் கோடிகோடியாகக் கொட்டி முன்னிறேற்றப் போவதைப் போலக் கொள்கைகள் வகுகப்பட்டன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் எத்தகையை "முன்னிறேற்றம்" ஏற்பட்டுள்ளதென்று கூற புள்ளிவிவரங்கள் தவேயில்லை.

உடனடியாக, "நன்மை தரக் கூடிய சமூகநலப் பட்டியலிலிருந்து" உயர்கல்வி நீக்கப்பட்டது. பின்னர் "இரண்டாம் பட்ச சமூகநலப் பட்டியலில்" சேர்க்கப்பட்டது. விவசாயத்தமை மாநிலப் பட்டியலுக்குத் தள்ளிவிட்ட மத்திய அரசு, கல்வியமைமட்டும் பொதுப்பட்டியலிலேயே வைத்துக் கொண்டது. இதகை காரணம் காட்டி, கல்வி மாநிலப் பட்டியலுக்கு வர வணைமடும்பொன்முடி இப்பொழுது வாதிடுகிறார்.

கல்வி மாநிலப் பட்டியலுக்கு வந்து விட்டால், ஜபேபியாரயையும், உடயாரயையும் பொன்முடி உள்ளே தள்ளி விடுவாரோ? அவர்களைய காசில் தானே எல்லா ஓட்டுப் பொறுக்கி அரசியல் கட்சிகளின் கல்லாப் பட்டியும் நிரம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. கல்வி மாநிலப் பட்டியலுக்கு வந்தால், இன்னும் பல நூறு ஜபேபியார்கள் தான் அதிகரிப்பார்கள் என்பது வளையிடலை.

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

2001ல் உயர்கல்வி சீர்திருத்தங்களின் ஆய்வு செய்த "மாபெரும் கல்வியாளர்களின் முகஜே அம்பாணி மற்றும் குமாரசுவாமி பிர்லா ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கமிட்டியை அரசு அமைத்தது. அக் கமிட்டி உலக வங்கியின் புதிய மனுநீதியை அச்சுப்பிழாமல் வாந்தியெடுத்தது. மத்தியக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு நிதி வரவை அதிகரிக்க அரசும், பலகலைக் கழக மானியக் குழுவும் உருவாக்கிய நீதிபதி புன்னையா கமிட்டி, சுவாமிநாதன் கமிட்டி, பலை கமிட்டி, அனந்த கிருஷ்ணன் கமிட்டி, முகமது உர் ரஹ்மான் கமிட்டி என அமைத்ததுக் கமிட்டிகளும் மாணவர்களுக்கான கல்விக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதையே முக்கிய நடவடிக்கையாக வழிகாட்டின.

கல்விக் கடன் வழங்குவதன் மூலமாக, கல்விக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதன் மூலமாக தான் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்விக் கான செலவை நிறுவனங்கள் திருப்பி எடுக்க முடியும் என கொள்கை வகுப்பாளர்களால் வழிகாட்டப்பட்டது. இதன் மூலம் அரசு உயர்கல்வி வழங்கும் பொறுப்பிலிருந்து நழுவிக்கொண்டு கல்வி வியாபாரிகள் கடனை விரிக்க வழி வகுத்தது.

மறுபுறம் கல்விக் கடன் மூலமாக சமுதாயை வங்கிகளும், வங்கிகள் மூலமாக தனிநபர்களும் மாற்றி விட்டது என்கிறார் கல்வியாளர் சீதாராணி. ("இந்தியாவில் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களும், உயர்கல்வி நிதி மூதலும்", 2003). மேலும், உலகளாவிய அனுபவத்தின் அடிப்படையில் கல்விக் கடன்கள் சரியாகத் திருப்பியளிக்கப்படாததில் லையைன காலைப் போக்கில் கடைபிடிக்கப்படாததையும், பெண்களுக்கு எதிர்மறை வரதட்சினையைக் கருதப்படுவதையும், நமது நாட்டில் பின்தங்கிய பிரிவினரின் குறிப்பான தகவல்கள், பொருளாதார நிலை, பின்புலம், அதற்கேற்ற வழிமுறைகள், வட்டி, தவணைகள் என சிறப்புக் கவனமின்றி பொத்தாம பொதுவாக வழங்கப்படுவதைச் சூட்டிக் காட்டும் அவர், நீண்ட கால அடிப்படையில் பார்த்தால் கல்விக் கடன் என்பது தொடராதது. மாறாக சிறிது சிறிதாக நிறுத்தப்பட்டது விடும் என ஆணிதரமாக வாதிடுகிறார்.

ஐக்கிய குடியரசு அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது!

இக்கொள்கைகளின் விளைவாக 90களுக்குப் பிறகு, அரசுகள் கல்வியறிவுகளில் சூயந்தி படிப்புப் பிரிவுகள் துவக்கப்பட்டன. அரசு உதவி பெறும் கல்வி நிறுவனங்கள் மாணவர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பு, போராட்டத்திற்கிடையே பல்கலைக் கழகங்களோடு இணக்கப்பட்டன. தனியார் பல்கலைக் கழகங்கள் புற்று சல் போலப் பரவின. 200204 ஆண்டுகளில் மட்டும் நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கை நாட்டில் 96% உயர்ந்திருக்கிறது. சூயந்திக் கல்வியறிவுக் கொள்கைக்கோ அளவே இல்லை.

2005ஆம் ஆண்டு கணக்கீட்டின்படி அமெரிக்காவில் உயர்கல்வி பெறும் மாணவர்களில் 23.2% பரேதான் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கின்றனர். இந்தியாவிலோ உயர்கல்வி பயிலும் மாணவர்களில் 63.2% பரே சூயந்திக் கல்வியறிவுகளில் படிக்கின்றனர். மூதலாளித்துவக் கல்விக் கொள்கையில் அப்பணுக்கே பாடம் சொன்ன சூப்பனாகிவிட்டது இந்தியா.

தரமான பொருள்க்கு விலை அதிகமாகத்தான் இருக்கும் என்ற மூதலாளித்துவ மட்ட நம்பிக்கை வலிமையான பொதுக் கருத்தாக மாற்றப்பட்டு விட்டதால், இந்த அநீதிக் கு எதிரான போராட்டம் மிக அரிதாகவே இருக்கிறது. உயர்கல்வியின் விலை அதிகரித்து விட்ட காரணத்தால்தான்,

1724 வயது வரையுள்ள வயதுப் பிரிவினரில் 7 சதவீதம் பரே மட்டும் உயர்கல்வி பயிலச் செல்லுகின்றனர். வல்லரசு ஜம் பம்பிக்கும் இந்தியாவை விடப் பின்தங்கிய நாடுகள் என அழகைக் கப்படும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் இதனை விட அதிக எண்ணிக்கையிலான மாணவர்கள் உயர்கல்வியைப் பெறுகின்றனர்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் நீ திமன்றங்கள் பல்வற்றோ வழக்குகளில் வழங்கிய தீர்ப்புகள், தனியார் கொள்ளைக்கே வழிவகுத்திருக்கின்றன. 2003 சௌராப் சௌத் வழக்கில், நீ திபதி லட்சுமணன், நிலவும் சமீபலவை விவரிக்கிறார். "ஓவ்வொரு ஆண்டும் அடமிஷன் காலங்களில் தொழில் முறைப் பதிப்புகளில் சரே விரும்பும் லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் அளவில்லாத உளச்சலையும், முறைகேடுகளையும் அனுபவிக்கிறார்கள். தள்ளிவிடலாத கொள்கைகள், முரண்பாடான முறைகள், தகவல் பற்றாக்குறை ஆகியவை இதற்குக் காரணம். தொழில் முறைப் பதிப்புகளுக்கான கல்விரிகளும், இடங்களும் ஓவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரிக்க, புதிய புதிய பதிப்புகள் வந்து குவிய, கல்வி வாய்ப்புகளைத் துடி மாநில எல்லைகளைக் கடந்து மாணவர்கள் அலையை வணைபியிருக்கிறது. பெற்றோர், மாணவர்களின் துயரங்கள் ஓவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன". கல்லும் கரந்தருகும் விதத்தில் பசும் நீ திபதி, கல்வி வியாபாரமாக கப்பட்டது தான் இவையனைத்திற்கும் காரணம் எனபதை மட்டும் கபறாமல் தவிர்த்திருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

0000000000 000000 : 0000000, 000000

கல்வி என்பது "சமீக மமேப்பாட்டிற் கான லாப நோக்கற்ற சவேவை' என்ற நிலையிலிருந்து, விற்கத் தக்க, லாபமீட்டக் கபடிய தொழிற் சவேவை என உலக வங்கியாலும், உலக வர்த்தகக் கழகத் தாலும் வரையறுக்கப்பட்டது அதனைக் கொள்கைரீதியில் அரசு பின்பற்றி வருகிறது. எனினும் சயநிதிக் கல்வி நிறுவனங்கள் சவேவை நிறுவனங்களாகக் கருதபட்டது, அவற்றின் வருமானத்திற்கு இன்றளவும் வரிவிலக்கும் அளிக் கப்பட்டது வருகிறது என்பதே உண்மை.

இந்த ஆண்டும் கவான் சலிங்கில் நிகழ்ந்த குளறுபடிகள், சடெப்பிநாடும் மரூத்துவக் கல்விரி ஓர் சீட்டிற்கு 14 லட்சம் வசூலிப்பது, நீ திமன்றக் குழப்பங்கள், சயநிதிப் பொறியியல் கல்விரிகளும் சீட்டுகளை நிரப்பித் தருவதில் அரசு காட்டும் முனைப்பு என திக் குத் தரெயாத காடாக, ஐந்திலக்கச் சம்பளக் கனவில் பணத்ததைத் தொலகைக் கும் லாட்டரியாக உயர்கல்வி, குறிப்பாக பொறியியல் கல்வி மாறி நிற்கின்றது.

நுனி நாக்கு ஆங்கிலமும், டீ சனென்டான'நடன, உடன பாவனகைளும், ததோற்றமும் இல்லாதவர்களுக்கு கல்விக் கடன் மட்டும் மறுக்கப்படவில்லை, பன்னாட்டுக் கம்பனிகளின் நுழைவாயில்களும் திறக்க மறுக்கின்றன. அவ்வாறு உபரியாகக் கழித்துக் கட்டப்படும் இளைஞர்கள் சனென்னையிலும், படுங்களரிலும் சில ஆயிரங்கள்க்கு, சில இடங்களில் சம்பளம் கட்ட இல்லாமல் கொத்தடிமகைளாக வலேசை செய்கிறார்கள். பலர் சொல்லப்படும் பொறியியல் கல்வி தவேபைபடாத கடனிலைப் பணிகளுக்கு வறே வழியின்றி தள்ளப்படுகிறார்கள்.

பத்திரிக்கையாளர் சாவித்திரி கண்ணன் (குமுதம், 18.7.2007) சூட்டிக் காட்டுவதைப் போல, 2004ல் ரயில்வயில் கடனிலைப் பணியான கலாசி வலேசைக்கு விண்ணப்பித்தவர்களில் 20,000 பரே பொறியியல் படிப்புப் படித்தவர்கள் என்றால், அங்கே தரிகிறதூ உயர்கல்வியின் லட்சணம்! மலேும், தமிழகத்திலிருந்து ஓவ்வாராண்டும் வளையறேும் 70,000 பொறியியல் பட்டதாரிகளில் புத்தூ சதவிகிதத்தினருக்குத்தான் வலேசை உத்திரவாதமுள்ளதயையும் அவர் சூட்டிக் காட்டுகிறார்.

கல்வியாளர் பி.ஐ. திலக்கின் சொற்களில் சொல்வதானால், "கணக்கு வழக்கில்லாத சூயந்திப் பொறியியல் கல்லரிகளும், மலோண்மன நிறுவனங்களும் உயர் தகுதி வாய்ந்த அறிவியல், தொழில் நுட்ப மனித வளத்தை உருவாக கவில்லை. மாறாக, ஐ.பி. கபலிகளைத் தான் உருவாக கியிருக்கிறது. முழுமயாகக் குழம்பிக் கிடக்கும் சர்வதசே மற்றும் உள்நாட்டு அரசியல், பொருளாதார அரங்குகளின் நிகழ்வுகள் கண்டு மாணவர்களிடயே பயபீ தியதைத் ததோற்றுவித்துள்ளது." ("இந்தியாவில் உயர்கல்வித் தனியார் மயம்", 2002)

இத்தனகைக் குமிடையில் இந்தியா டுடே, தினமணி முதல் பல வண்ணப் பத்திரிகைகளும், கல்வி, வலுவையாய்ப்பு பிரகாசமாக இருப்பதாக ஊதிப் பரெகுகுகின்றன. எதிர்கால வலுவை வாய்ப்புகளின் புள்ளி விவரமதிப்பீடுகளை அள்ளி வீசுகிறார்கள். ரீடெய்ல் மனேஜ்மென்ட், ஹாஸ்பிடாலிட்டி மனேஜ்மென்ட், ஏர்ஹோஸ்டஸ் மனேஜ்மென்ட் எனபுதிய, புதியபடிப்புகள் சவேதைத் துறகைக்கு பொற்காலம் வரப்போவதாக உறுமியடிகப்படுகின்றன.

இத்தகைய தனித்திறன் தரேச்சிப்படிப்புகள் நீண்டகால அடிப்படையில் உதவாது என்பதையும், ஊதிப்பரெகுகுப்படும் துறகைகளின் சந்ததைத் தவேயின் நிச்சயமற்ற தன்மை, கொள்ளளவு ஆகியவற்றகை கணக்கில் கொண்டு, சில ஆண்டுகளில் இச்சந்தகைகான தவேகைத் தீர்த்து தவேயற்ற உபரியாக இளஞர்கள் கழித்துக் கட்டப்படுவார்கள் என கல்வியாளர்கள் சூட்டிக் காட்டுகிறார்கள். மொத்தத்தில், ஓர்புறம் நாட்டின் வளர்ச்சிக் குத் தவேயான தரமான, உத்திரவாதமான உயர்கல்வி என்பது இந்தப் பகற்கொள்ளையில் காணாமற் போய்விட்டது. இன்னொர்புறம் இந்த நாட்டின் பரெம்பான்மை மகுகுகுக்கு உயர்கல்வி நிர்ந்தாட்சண்யமாக மறுகுகப்படுகிறது.

உயர்கல்வி சமிக நன்மை தராத சவே அதற்கான மானியங்களின் சமிகப் பலனை விடவும், தனிநபர் பலன்களே அதிகம். எனவே, உயர்கல்விக்கு மானியங்கள் அளிக் கப்படக் கூடாது என்று கிறும் அரசின் கொள்கை அறிவிப்பை இப்போது பரிசீலித்துப் பாருங்கள். அரசு இப்படிக் கிறும் போது "கடன் கொடு" என்று அரசு வங்கிகுகுகு சிதம்பரம் ஏன் உத்தரவிட வணேடும்?

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□ □□□□□

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

இது சூயநிதிக் கொள்ளையர்களின் லாபத்துக்காக மட்டும் அன்று. ஃபோர்டு, ஹபிண்டாய் குத்துத் தவேயான பொறியியல் பட்டதாரிகளையும், வால் மார்ட்டுக்கும் அம்பானிக் குத்துத் தவேயான ரீ டயெல் மனேஜே மனெட் பட்டதாரிகளையும் சப்ளை செய்யப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் அரசு, அந்தப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் தவேகைக் கு ஏற்ப "உங்களையே நீங்கள் உங்களையே சொந்தக் காசிலயே தயார் செய்து கொள்ளுங்கள்" என்று மக்களிடம் கபறுகிறது. பணமில்லாவிட்டால் கடன் கொடுக்கிறேன் என்றும் முன் வருகிறது.

கட்பினால் பற்றேரின பணம். கட்பாவிட்டால் அரசு வங்கிகளில் உள்ள மக்கள் பணம். மக்கள் ஆதரவோடு அரசுத்துறையைக் கொல்லுகின்ற ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடிக் குத்துத் வலே இது. விவசாயக் கடன் என்பது உரம், பிச்சிமருந்து, விதை முதலாளிகளுக்குப் போவதைப் போல, வங்கிக் கடன் வள்ளல்களின் கல்லாவுக்குப் போகிறது. பயிற்றுவிக்கப்படும் மாணவனின் திறமையையே சலெவவே இல்லாமல் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வரவு வதைத்துக் கொள்கின்றனர்.

அடுத்ததாக, வளெரிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளே நுழைவதற்கான சட்ட மசோதா தயாராகி வருகிறது. தனியார் பல்கலைக் கழக மசோதாவும் பாராளுமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது. மருத்துவமனைகள் பங்குச் சந்தையில் பட்டியலிடப்படவதைப் போல பல்கலைக் கழகங்களும் பங்குச் சந்தையில் குதிக் கின்றன. (பார்க்க: பட்டிச்சி செய்தி)

லாட்டரியாக மாறி விட்ட உயர்கல்வியை மனெம்மலேமும் மலேலிருந்து சீர்திருத்தங்கள் அல்லது முறைப்படுத்துதல்களைச் செய்வதன் மலம் மாற்ற முடியாது. கமிசன்களும், நீதிமன்றங்களும் கவகை குத்துவாதவை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. உலக வங்கியும், உலக வர்த்தகக் கழகமும் நோட்டின் உண்மையான எஜமானர்களாக விளங்க, அவர்களையே கதைத்திகளான ஓட்டுப் பொறுக்கிகளிடம், நாம் என்னதான் துண்டை கிழியக் கத்தினாலும், உயர்கல்வியை அரசு ஏற்று நடத்தப் போவதில்லை.

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

இது வறறுமனடே உயர் கல்வி சார்ந்த பிரச்சினையும அல்ல. விவசாயத்திலிருந்து விவசாயிகள் விரட்டியபிக் கப்படுவதும், ஆலகைகளிலிருந்து தொழிலாளர்கள் துரத்தப்படுவதும், மாணவர்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்படுவதும் தனித்தனிப் பிரச்சினைகளல்ல. பன்னீர் செல்வமும், ரஜினாவும், தற்கொலை செய்து கொண்டு மடிந்த 3000க்கும் மறேபட்ட ஆந்திர விவசாயிகளும், விதர்பா விவசாயிகளும், சூட்டாக் கொல்லப்பட்ட நந்திகிராம் விவசாயிகளும் வெவ்வேறு எதிரிகளால் கொல்லப்பட்டவர்களல்ல. எனவே, இப்புதிய மனு நீ திக் கெதிராக, மறுகாலனியாக் கம் எனும் இந்த பகாசூர எதிரிக் கு எதிராக, கல்வியுரிமை மறுக்கப்படும் மாணவர்களும், மக்களும் முழுமையாக, தீர்க்கமாக அணிதிரண்டு போராடுவதைத் தவிர இதற்கு வேறு தனிப்பட்ட தீர்வு ஏதுமில்லை.

பன்னீர் செல்வம் தனக்கு இழகைக்கப்பட்ட அநீ திக் குப் பின்னிருக்கும் சப்த திரதாரிகளை அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவருக்கு கனரா வங்கி அதிகாரிதான் எதிரியாகப்பட்டிருப்பார். கடன் வாங்கப்போன பன்னீர் செல்வத்தின் வாழ்க்கையையும், கடன் கொடுக்க மறுத்த கனரா வங்கியின் நிதிநிர்வாகத்தையும் ஆட்டிப்படவைப்பவை உலக வங்கி போன்ற ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள் தான் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளாத வரை, பன்னீர் செல்வங்கள் கொத்து கொத்தாக சத்தெது மடிவதை நாம் தடுக்க முடியாது.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ ...!

அரசால் நடத்தப்படும் பல்கலைக்கழகமான மும்பை பல்கலைக்கழகத்தலைபாபீட்டும் நிறுவனம் என்று அறிவித்து, அதனைப் பங்குச் சந்தையின் பட்டியலிடப்பட்ட நிறுவனமாக மாற்றவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து ஆய்வுகளை மறே கொள்ளுமாறு டாயிஷ் வங்கி என்ற ஜெர்மன் பன்னாட்டு வங்கியிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறது பல்கலைக்கழக நிர்வாகம். இதனை அமல்படுத்த வேண்டுமானால் பல்கலைக்கழகங்கள் குறித்த மத்திய மாநில அரசின் சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும்.

Written by

Saturday, 27 October 2007 07:44 -

""உலகத்தில் வறூ எந்த நாட்டிலும் ஒரு அரசுப் பல்கலைக் கழகம் பங்குச் சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்டதில்லை.. ஒரு கல்வி நிறுவனத்ததைத் தொழில் நிறுவனமாக மாற்றினால் பிறகு சனெட், சிண்டிகேட் முதலிய அமைப்புகள் அதனை நிர்வகிக்க முடியாது. கல்வித்துறை மமே பாடும் அதன் நோக்கமாக இருக்க முடியாது. பங்குதாரர்களாக்கு அதிகமான லாப ஈவுத் தொகையை ஈட்டித் தருவது மட்டுமே அதன் நோக்கமாக இருக்கும். கல்வி என்பது வறும் வியாபாரம் அல்ல" என்று கபிறி இம்முடிவகை கண்டித்திருக்கிறார் மும்பை பங்குச் சந்தையின் முன்னாள் நிர்வாக இயக்குநர் எம்.ஆர்.மய்யா. (பிசினஸு ஸ்டாண்டர்ட், ஆகஸ்டு 22, 2007)

"அதுக்காக இப்படியா' என்று பங்குச் சந்தகை காரர்களே பயந்து அலறும் அளவாக்கு அம்மணமாக ஆட்கிறதும் முதலாளித்துவ லாபவறி. கல்வியைத் தொழில் வர்த்தகத்துறை அமைச்சகத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டியதும் தான் பாக்கி!

• வாணன்